

THE EMPLOYEES

D'OLGA RAVN

ADAPTACIÓ I DRAMATÚRGIA JOANNA BEDNARCZYK

DIRECCIÓ ŁUKASZ TWARKOWSKI

22/11 — 24/11/24

MONTJUÏC. SALA FABIÀ PUIGSERVER

'11' lliure

TEMPORADA 24—25

SOBRE L'ESPECTACLE — 3

SINOPSI — 4

EN PARAULES DE LA COMPANYIA — 5

ENTREVISTA A ŁUKASZ TWARKOWSKI — 6

GIRA — 8

LA CRÍTICA N'HA DIT... — 9

UNA NOVEL·LA LABORAL DEL SEGLE XXII — 10

LA NOVEL·LA ORIGINAL — 11

OPENING NIGHTS — 12

BIOGRAFIES — 13

FITXA ARTÍSTICA — 16

INFORMACIÓ PRÀCTICA — 17

SALA DE PREMSA — 18

Łukasz Twarkowski, un dels artistes més renovadors de l'escena polonesa, adapta aquesta novel·la de ciència-ficció de l'escriptora danesa Olga Ravn. Una immersió multisensorial sobre què significa ser humans a l'era de la IA.

Novel·la finalista de l'International Booker Prize 2021.

© Natalia Kabanow

SINOPSI

Al segle XXII, en una nau espacial a milions de quilòmetres de la Terra, treballen junts humans i humanoides. Les seves relacions canviaran quan entrin en contacte amb alguns objectes d'un altre planeta.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/the-employees

EN PARAULES DE LA COMPANYIA

Amb *The Employees*, Łukasz Twarkowski i el seu equip continuen la cerca d'una forma teatral multimèdia original en la qual la imatge, el so i l'acció permetin al públic submergir-se per complet en un món desconegut. Aquesta vegada, es tracta del món del futur: a bord d'una nau espacial es duu a terme un experiment: com es desenvoluparà la cooperació entre humans i els seus homòlegs humanoides? Tots dos grups estan sota l'atenta vigilància i el control d'una misteriosa organització que dirigeix l'expedició, i el públic observa el seu informe sobre les seves relacions, treball, comunicació i coexistència.

En l'època del desenvolupament de la tecnologia d'intel·ligència artificial, les preguntes sobre la cooperació humana amb entitats no humanes mai han estat tan urgents. L'obra explora la naturalesa de la consciència humana a través del seu reflex en una contrapart, millorant aquella estranyesa particular que experimentem quan ens enfrontem a un altre similar a l'humà. Quina naturalesa té l'emoció? Pot experimentar estats subjectius o sentir, un algoritme? Un sentit del jo creat artificialment és una amenaça potencial per a l'espècie humana?

Gràcies a la increïble habilitat del director per utilitzar la imatge cinematogràfica, combinar una instal·lació performativa amb l'acció teatral i crear tensió entre allò real i fantàstic, els llocs comuns de les grans obres de ciència-ficció funcionen a *The Employees* no a través del discurs intel·lectual, sinó per immersió en una experiència intensa i multisensorial.

El guió de l'obra de Joanna Bednarczyk es basa en la novel·la *The Employees*, nominada a l'International Booker Prize 2021, de l'autora danesa Olga Ravn. En aquest apassionant llibre que constitueix una nova mirada al gènere de la ciència-ficció, l'autora s'interessa per les relacions de la tripulació humana amb el llunyà i perdut planeta natal, la Terra. Testimonis fragmentats permeten comprendre els dubtes sobre el treball laboriós i inútil, els conflictes dins de l'equip humà i no humà, l'intent de rebel·lió contra la burocratització de les seves vides. Encara que l'obra es desenvolupa a milions de quilòmetres de la Terra i en un futur llunyà, podem veure el diàleg de l'autora amb els problemes de la realitat contemporània: la crisi de les relacions, la gestió de les emocions i la relació de l'home amb la naturalesa davant una vida cada vegada més intensa en una societat tecnificada.

La llibertat de moviment del públic en l'espai que envolta l'escenari principal en el qual actuen els actors i sobre el que es munten les pantalles per a retransmetre l'acció en directe, permet a Twarkowski posar al públic en un tràngol similar a un concert, que afecta a tots els sentits i d'una manera profundament emocional. En sortir de l'obra, és impossible romandre indiferent i la majoria dels espectadors volen tornar una vegada i una altra al món creat pel director, els seus col·laboradors i les actrius i actors de STUDIO.

Studio Teatrgaleria

ENTREVISTA A ŁUKASZ TWARKOWSKI

Fragment de la conversa entre Agnieszka Szydłowska i Łukasz Twarkowski de la sèrie "Theatre on the inside", el gener del 2023.

Simplement necessito descobrir què té el teatre del segle XXI perquè un vulgui dedicar una part considerable de la seva vida a treballar en obres posteriors.

Sempre m'ha interessat la creació d'esdeveniments, que és com prefereixo anomenar les nostres produccions, la creació d'alguna mena d'experiència que no sigui estrictament teatral i que intenti combinar d'alguna manera enèrgica diverses formes d'art. Probablement això també es deu als meus començaments, al fet que estava molt involucrat i fascinat pel videoart. Per això, naturalment, vaig començar a gravar aquest videoteatre. Ara molta gent em pregunta quan faré finalment una pel·lícula i jo responc honestament que no m'entusiasma en absolut la perspectiva de fer una pel·lícula. Crec que el que fem al teatre, amb tècniques en viu, és molt més interessant i dona com a resultat aquesta forma híbrida que utilitza un llenguatge molt cinematogràfic, construeix una cosa única que succeeix només una vegada dins d'aquesta mateixa experiència, i per a mi això és francament molt més interessant que fer una pel·lícula.

Vaig tenir la increïble oportunitat d'assistir als teus últims assajos i a l'estrena. Cada vegada, l'obra era diferent, per diversos motius. Quan sents que l'obra està acabada? Arriba alguna vegada el moment en què tens la impressió que el treball està fet?

El treball mai acaba. Per a mantenir l'espectacle a un cert nivell, cal continuar desenvolupant-lo. Això significa que al teatre no hi ha possibilitat de fixar res de manera permanent. Perquè la peça continuï viva durant moltes representacions posteriors, cada actor necessita desenvolupar el seu personatge i el seu paper. I cal desenvolupar el món, perquè si no, morirà. És com si amb cada repetició posterior perdés una mica de vida. Hem de continuar buscant nous instints, impulsos, que infonguin a

aquestes trobades una espècie de veritat, l'energia de la trobada. Per a assegurar-nos de què no es tracta només de la recitació del text. La primera vegada que es fa l'espectacle amb públic influeix molt en la forma de la representació. Quan comencem a treballar en alguna mena d'energia compartida, en el que sorgeix entre l'escenari o una escena, la instal·lació i el públic, això també influeix en la forma en què l'obra continua desenvolupant-se.

Ara estem asseguts a l'espai que és l'escenari d'una gran acció, de gran magnitud i precisió. Durant l'obra, tant els actors com l'equip de filmació en viu han de navegar per una coreografia que sembla monstruosament complicada. No tinc idea de com funciona la teva imaginació. Suposo que has de tenir molts canals en el teu cervell. Hi ha un punt zero en el qual no hi ha res i no hi havia res abans de *The Employees*? O ja ho sabies? Tenies algun truc, algun desig, alguna reflexió prèvia que simplement vas decidir usar i provar quan et vas proposar posar en escena aquest text?

El meu cervell sempre treballa en múltiples canals. Cada projecte té un començament. Segurament es poden trobar temes que es repeteixen d'una obra a una altra, que es desenvolupen i adquireixen noves formes, però normalment estan vinculats a una experiència, a una presa de consciència, a alguna mena de pregunta existencial sobre la nostra experiència de la vida en general. Sens dubte, una de les coses que defineix considerablement l'obra i que per a mi és la primera, és treballar en el disseny de l'espai escènic. Normalment, és amb això amb el que comencem. Primer, imaginem una espècie de món en el qual podem actuar i només llavors intentem omplir aquest món amb criatures, històries i objectes. Però depèn molt de l'arquitectura ja existent d'aquest món. En el cas de *The Employees*, des del principi, quan rebem la proposta de Studio Theatre, decidim que després de treballar en aquests grans projectes durant els últims anys, volíem intentar construir una cosa absolutament petita. Per això decidim no utilitzar tota la superfície de l'escenari, sinó construir la forma més petita possible en aquestes circumstàncies. El decorat de *The Employees* té 36 m². Es tracta d'una única sala de 16 m² i un llarg passadís d'1 m d'ample. Des del primer moment ens plantegem

un repte: som capaços d'explicar aquesta història complexa i de múltiples capes, que l'autora descriu només de manera vestigial, la història d'una nau espacial amb un gran nombre d'empleats a bord, limitant-nos a l'equip més petit possible, és a dir, sis persones, i a la superfície més petita possible de 36 m²? Som capaços de fer-ho en un espai que, de fet, està gairebé buit?

El text no dona pràcticament cap pista, no està escrit per al teatre. És limitant o, per contra, alliberador?

He d'admetre que ha estat una de les obres més difícils que hem creat. El problema té a veure, sobretot, amb el text en si. És sorprenent a nivell literari quan ho llegeixes, evoca moltes imatges. Tots els cocreadors estaven sorpresos pel text. El problema és que quan intentes extreure alguns esdeveniments del text, resulta molt difícil. Això es deu al fet que tot el llenguatge és cru, vam veure que era un llenguatge que no podíem fer servir a l'escenari. Per aquesta raó, la majoria dels esdeveniments i situacions vam haver d'escriure'ls de nou o improvisar-los, deixant només els testimonis, que són els segments assignats als humanoides. Perquè pots imaginar que un humanoide parla així, però un humà és més difícil. I va ser molt pesat. Pensàvem que la falta de detalls i esdeveniments definits seria alliberadora, però va resultar ser un món molt difícil de construir. En totes les realitats que intento construir, per a mi és molt important crear un món determinat. Els esdeveniments venen després. Intento produir alguna cosa que tingui la seva pròpia lògica, la seva pròpia estètica, la seva pròpia energia; alguna cosa que creï la impressió d'un món autònom governat per les seves pròpies normes. Pot ser molt estrany, similar o diferent del nostre món, però és essencial sentir que el món està complet, que no és una realitat simbòlica, sinó que podem dir que estem veient alguna cosa que té regles que determinen la seva existència. I que aquestes regles no són les mateixes regles que les nostres a la Terra. Hem passat molt de temps provant diverses coses abans de sentir que aquest món forma un tot complet en el qual tots els elements estan connectats, interactuen i es converteixen en una espècie de cosmos que és autosuficient i té les seves pròpies regles.

GIRA

- Gener 2023, STUDIO teatrgaleria, Varsòvia, Polònia (ESTRENA)
- Agost 2023, Noorderzoon Festival, Groningen, Països Baixos
- Setembre i octubre 2023, Tbilisi International Festival of Theatre, Tbilisi, Geòrgia
- Gener 2024, Lessingtage 2024, Hamburg, Alemanya
- Març 2024, Théâtre de Liège, Liege, Bèlgica
- Maig 2024, Theatre World Festival Brno, Brno, República Txeca
- Juny 2024, Sibiu International Theatre Festival Fests, Sibiu, Romania
- Juliol 2024, Open'er Festival, Gdynia, Polònia
- **Novembre 2024, Teatre Lliure, Barcelona**
- Febrer 2025, Southbank Centre, Londres, Anglaterra
- Abril 2025, NYU Skirball Center for the Performing Art, Nova York

LA CRÍTICA HA DIT...

“Al Studio Theatre de Varsòvia, no us perdeu la representació de *The employees*. És una experiència increïble. Vaig respirar profund i vaig gaudir del teatre de Łukasz Twarkowski [...]. Actualment, el nom polonès més destacat als escenaris internacionals [...]”.

Katarzyna Janowska, Newsweek

“Łukasz Twarkowski, creador de grans produccions multimèdia sobre l'actualitat, dirigeix un drama íntim de ciència-ficció. [...] Abans d'entrar en l'estació espacial, hauríem d'observar més de prop el que Łukasz Twarkowski proposa en el teatre. Aporta una visió fresca entre bastidors, combinant l'atractiu de la cultura pop d'un espectacle que extasia amb la profunditat intel·lectual i emocional d'una història sobre un ésser humà contemporani.”

Anna Sańczuk, Vogue

“La instal·lació és impressionant, tècnicament perfecta, les imatges canvien segons el pla, el so no falla i la càmera enregistra els esdeveniments a l'interior de manera eficient. En resum, habilitat tècnica del més alt nivell. [...] Hi ha molt en què pensar després de llegir aquest llibre, i molt en què pensar després de veure aquesta obra de teatre”.

Tomasz Miłkowski, Dziennik Trybun

“Mai havia vist una cosa així en el teatre polonès. Aquest és el teatre de les noves tecnologies. Les noves tecnologies no són res nou en el teatre, però en aquest cas el diable està en els detalls: una preparació rigorosa i una aplicació conscient de les tècniques; el director aprofita al màxim la seva llarga experiència adquirida a Polònia i a l'estranger. Vaig sortir del teatre encantat amb l'espectacle”.

Dominik Gac, PR 2

“Espectacular. Aquesta paraula descriu a la perfecció tot el que va succeir a l'escenari del Studio Theatre durant l'obra de Łukasz Twarkowski *The Employees*. Espectacular és l'escala d'aquesta producció, l'impacte que té en els sentits del públic i la forma en què incorpora noves tecnologies.”

Katarzyna Niedurny, Czas Kultury

“Aquesta producció teatral, basada en una novel·la de ciència-ficció sobre l'essència de la humanitat i l'estat de la intel·ligència artificial, és un intent molt reeixit de crear una nova qualitat en el teatre. [...] No obstant això, entre aquesta extravagància vibrant de solucions d'avantguarda, no es perd la profunditat emocional commovedora: la part final de l'obra, emmarcada amb mitjans particularment vívids, és pràcticament esquinçadora”.

Przemysław Gulda, Guldapoleca.pl

UNA NOVEL·LA LABORAL DEL SEGLE XXII

El 2020, es va unir un nou títol al gènere de la ciència-ficció distòpica: *The Employees* d'Olga Ravn, finalista al International Booker Prize. En el seu llibre, el planeta Terra ja no existeix, només queden records i anhels. Els protagonistes de la novel·la viuen en una nau espacial on estan realitzant una tasca no especificada. Es divideixen en humans i humanoides. La tripulació i els seus superiors. Éssers amb consciència i sensualitat, i éssers que només estan aprenent a sentir i utilitzar els seus sentits. L'estructura del llibre consta d'informes de la tripulació sobre com va el treball i sobre les relacions entre humans i humanoides. Els informes són fragmentaris, comencen i es trenquen en moments aleatoris. La seva composició no forma una trama en el sentit tradicional, que pretén explicar una història concreta. A partir dels retalls subministrats per l'autora, el lector construeix la seva pròpia imatge de la realitat en la qual la gent anhela la Terra i es rebel·la contra les regles frígides i burocràtiques que regeixen el vaixell, i els humanoides considerats com a entitats desproveïdes de la típica sensualitat humana demanen l'oportunitat de sentir i desenvolupar els seus sentits. El lector de *The Employees* no sempre té la capacitat de determinar clarament si un informe determinat és enviat per un humà o un humanoide. Hi ha objectes estranys a bord, artefactes que queden després d'una exposició d'art que afecten la tripulació de maneres inexplicables: proporcionen una estimulació sensorial que és molt nova per a ells. Els espais descrits són frescos, blancs, semblants a l'arquitectura de galeries. Cap al final, el vaixell com a forma d'experiment fallit es transforma en un museu estrany i macabre. En la imaginació de Ravn, el món distòpic dels humans i els humanoides s'assembla a una galeria d'art en què la sensualitat dels visitants entra en terres inexplorades. En jugar amb aquesta juxtaposició, Ravn subratlla com d'a prop està l'art (el fonament del qual més obvi és la imaginació) del futur en el qual el que s'ha imaginat en l'art, eventualment es converteix en realitat.

TEMES

Tant la novel·la de Ravn com altres obres d'art que parlen d'una realitat en la qual les persones viuen al costat de robots que són visualment indistingibles d'elles semblen plantejar una de les preguntes més fonamentals, a saber: què és la humanitat? Els assoliments de la neurociència contemporània i les àrees del seu interès indiquen clarament que el major misteri de l'ésser humà no és la seva inconsciència, sinó la consciència. La qüestió de la consciència –què és i de què està feta– no ha estat resolta. El cervell i la ment són el mateix? Els esdeveniments en el cervell, determinats per l'activitat neuronal, es corresponen amb els esdeveniments mentals, és a dir, la qual cosa experimentem com a gust, olor, premonició, terror, alegria o la sensació de la presència d'algú a l'habitació? Buscar en una xarxa neuronal neurones específiques responsables de sentiments específics és una tasca tediosa i utòpica, com buscar una agulla en un paller. No obstant això, la ciència continua trobant nous correlats neuronals d'esdeveniments sensorials. Si descobrim una manera senzilla i ràpida d'entendre com funciona el cervell humà, serem capaços de crear un cervell artificial que, implantat en un robot, transformi a l'humanoide en un humà?

Què faran els algorismes de IA, dotats d'un conjunt d'eines particulars per a resoldre problemes i aprendre dels seus propis errors, quan superin les capacitats previstes pels seus programadors? Pot un sistema d'intel·ligència artificial en desenvolupament i en constant aprenentatge travessar aquesta frontera màgica més enllà de la qual ja no és només un mestre d'escacs invictes, sinó un jugador d'escacs capaç de sentir l'alegria que li provoca la seva victòria?

Si en el futur els humanoides aprenen a sentir, estarà l'espècie humana condemnada a l'extinció? Un humanoide sensible, un sistema perfecte, que no es vegi afectat per factors als quals els humans són vulnerables (cansament, avorriment, poca capacitat d'atenció) i sigui capaç de sentir, i per tant d'establir connexions i crear art, es convertirà en un rival dels humans, com en el seu moment l'homo sapiens es va convertir en rival dels neandertals? O tal vegada un humanoide començarà a cansar-se i avorrir-se, com els humans?

LA NOVEL·LA ORIGINAL

Una novel·la situada en un futur llunyà per entendre el present. Una distopia que ens enfronta a la nostra realitat com a éssers humans.

La nau Sis Mil fa mesos que orbita al voltant del planeta Nova Descuberta. La tripulació està formada per humans i humanoides, els nascuts i els creats. Arran de l'exploració d'una vall, introdueixen a l'aparell uns objectes estranys que desencadenen una sèrie d'efectes imprevistos.

Els humans sucumbeixen a un sentiment de pèrdua i nostàlgia per la Terra, i els humanoides comencen a angoixar-se per la seva naturalesa. Els uns i els altres es fan preguntes sobre la missió, sobre l'ordre establert i sobre si mateixos, fins que són convocats a una comissió. És així com s'estructura la novel·la: una successió de declaracions al voltant dels esdeveniments que els han alterat fins a uns extrems insospitats. Al final, tant la plantilla com els membres de la comissió es veuen abocats a prendre decisions dràstiques.

Amb ecos de *Solaris*, aquesta novel·la, com la del mestre Stanisław Lem, va més enllà de la ciència-ficció. És una reflexió sobre el sistema de treball, l'explotació laboral, el control, les relacions socials i els rols sexuals. Però és sobretot una indagació en el que ens fa emocionalment i ontològicament humans.

Olga Ravn ha escrit una paràbola ambientada en un futur llunyà i un planeta remot que aborda temes que ens són molt propers.

Any publicació obra original: 2020

Any publicació traducció catalana i castellana: 2023

MÉS INFO

www.anagrama-ed.es/libro/lilibres-anagrama/la-plantilla/9788433901637/LA_104

OPENING NIGHTS

amb Embassa't

Les estrenes de la Sala Fabià Puigserver acabaran amb una festa comissionada pel festival Embassa't. El festival de música independent del Vallès s'instal·larà a Montjuïc amb una selecció de DJ's, en un diàleg entre la música i el teatre.

— 22/11 *The Employees* amb DJ Chica Acosta

Cúmbies, merengues i reggeaton es colen a les sessions d'aquesta DJ i radio host veneçolana. Les arrels de ritmes afrocaribenys i antillans, les fa ballar al seus sets cap a la cultura de club mostrant-nos el costat més fosc de la música house i el tropical bass music.

MÉS INFO

www.teatrelliure.com/ca/lliure-i-ciutat

© Lærke Posselt

BIOGRAFIA

AUTORA

Olga Ravn

Nascuda el 1986 a Copenhague, Dinamarca. Poeta i novel·lista danesa. Va debutar com a narradora el 2015 amb *Celestine*, acollida amb grans elogis per part de la crítica. Dirigeix juntament amb Johanne Lykke Holm el grup de performance feminista i escola d'escriptura Hekseskolen. També treballa com a traductora i crítica literària per *Politiken* i d'altres publicacions daneses.

© Kris Cwik

BIOGRAFIA

DIRECCIÓ

Łukasz Twarkowski

Nascut el 1983 a Polònia. És creador d'espectacles multimèdia que combinen teatre i arts visuals. Situa els seus projectes en el context d'extensió de la realitat a través del multimèdia. Un element crucial del treball creatiu de Twarkowski és investigar la capacitat i les limitacions del teatre com a mitjà i eina de comunicació. Mitjançant la deconstrucció permanent de les narracions, el qüestionament dels hàbits fixos de l'audiència i l'ús significatiu dels nous mitjans, Twarkowski crea un llenguatge de representació escènic nou i original basat en tecnologies multimèdia i, més àmpliament, digitals. En utilitzar-los, Twarkowski analitza i observa relacions cada cop més complexes entre allò Real, allò Simbòlic i allò Imaginat. En aquest àmbit les seves obres són innovadores i de vegades pioneres. El 2017 va estrenar el muntatge *LOKIS* al Drama Theatre de Vilnius. Va ser nominat a nou Golden Crosses of the Stage, el màxim premi de Lituània en l'àmbit del teatre, i va guanyar el Golden Cross com a millor director. El 2019 va dirigir una performance a Schauspiel Hannover, basat en el conte de fades de culte francès *Once upon a life*, que va ser nominada per nachkritik.de com a millor performance del 2020. La seva segona producció al Lithuanian Drama Theatre va ser *Respublika* (2020), coproduïda amb Munich Kammerspiele. *Respublika* és una producció d'una amplitud i una forma remarcables que atrau el públic a l'acció i a una comuna tancada; és una obra de teatre molt immersiva i una composició de narracions alternades i multicapa. A Łukasz Twarkowski l'interessen els secrets de la mentalitat contemporània, així com les maneres canviades de rebre i processar la informació, de manera que per arribar a aquest espectador contemporani, Twarkowski tria noves formes de teatre que fusionen imatges de vídeo, interpretació, arts visuals i música. El seu muntatge *Rothko* (2022) va tenir 11 nominacions als premis letons Spēlmaņu nakts, inclosa Millor producció, Artista visual de l'any, Compositor de l'any, Coreògraf de l'any i Director de l'any.

© Ewa Motylewska

BIOGRAFIA

COMPANYIA

STUDIO teatrgaleria

STUDIO teatrgaleria és un teatre i una galeria d'art contemporani, un lloc d'exploració creativa conduïda per artistes de diferents àmbits de l'art. Seguint la seva tradició avantguardista, amb Witkacy com a mecenes, STUDIO és un espai de lliure expressió, en el qual es fusionen diverses disciplines: teatre, arts visuals, música, cinema, dansa. D'acord amb la idea de l'autor de la teoria de la forma pura, els creadors convidats a col·laborar poden realitzar aquí els seus experiments estètics. STUDIO crea un espai on pots reimaginar la realitat, perquè la vols canviar. El punt de partida és la pregunta sobre el futur del teatre artístic a Polònia i a Europa, i concretament, com pot defensar la seva posició en la situació social, econòmica i política actual.

STUDIO es va fundar als anys 70 i les seves arrels són avantguardistes, ja que els seus fundadors i directors van ser les grans figures que van crear la història del teatre d'avantguarda polonès, com Jozef Szajna o Jerzy Grzegorzewski. Des de fa uns anys, STUDIO teatrgaleria treballa estretament amb l'Institut de les Arts de Califòrnia dels Estats Units i l'Onassis Stegi d'Atenes.

STUDIO ha estat valorat entre els 5 millors teatres de Varsòvia.

FITXA ARTÍSTICA

TEXT

Olga Ravn

ADAPTACIÓ I DRAMATÚRGIA

Joanna Bednarczyk

DIRECCIÓ

Łukasz Twarkowski

INTÈRPRETS

Dominika Biernat

Daniel Dobosz

Maja Pankiewicz

Sonia Roszczuk

Miron Smagała

Paweł Smagała

Rob Wasiewicz

VEU

Małgorzata Hajewska-Krzysztofik

TRADUCCIÓ DEL DANÈS

Bogusława Sochańska

ESCENOGRAFIA

Fabien Lédé

VESTUARI

Svenja Gassen

IL·LUMINACIÓ

Bartosz Nalazek

VÍDEO

Jakub Lech

MÚSICA ORIGINAL

Lubomir Grzelak

AJUDANT DE DIRECCIÓ

Adam Zduńczyk

ASSESSOR DE MOVIMENT

Rob Wasiewicz

ASSESSOR CONCEPTUAL

Szymon Adamczak

COL·LABORACIÓ INTERNACIONAL

Anna Lewanowicz

REGIDORA

Zuzanna Prusińska

CÀMERES

Iwo Jabłoński i Gloria Grunig

TÈCNIC DE LLUMS

Jan Zajączkowski

TÈCNICS DE SO

Damian Kruszewski i Eryk Arlou

TÈCNICS DE VÍDEO

Adrien Cognac i Adam Kuznowicz

PRODUCCIÓ EXECUTIVA

Monika Balińska

AJUDANTA DE PRODUCCIÓ

Aleksandra Urban

CONSTRUCCIÓ D'ESCENOGRAFIA

Piotr Szczygielski

MODELAT I OBJECTES

Katarzyna Rytka

CONFECIÓ DE VESTUARI

Aleksandra Andrychowicz

I ELS EQUIPS DEL

Teatre Lliure

PRODUCCIÓ

Studio Teatrgaleria

INFORMACIÓ PRÀCTICA

DATES

22/11 — 24/11/24

HORARI

Divendres i dissabte a les 19.00 h

Diumenge a les 18.00 h

DURADA

2 h 30'

LLOC

Sala Fabià Puigserver. Montjuïc

IDIOMA

En polonès sobretitulat en català i en anglès

PREU

De 12 a 32 €

ACCESSIBILITAT

Assistència auditiva a través del mòbil

SERVEI DE CANGUR

amb Més que Cures

Dissabte i diumenge

des de 30' abans de la funció

Infants de 3 a 12 anys

Reserva obligatòria

OBSERVACIONS

En aquest espectacle es fan servir llums estroboscòpics, efectes de fum i música en volum molt alt.

Es disposarà de taps amortidors a l'entrada de sala i podeu portar els vostres de casa.

SALA DE PREMSA

Per descarregar tots els materials informatius i tenir accés a material de referència (dossiers, notes de premsa, material audiovisual, etc.)

---

www.teatrelliure.com/ca/sala-premsa-the-employees

CONTACTE PREMSA

Mar Solà

675 449 886

premsa@teatrelliure.com

entitat concertada amb

amb la col·laboració de

mitjans col·laboradors

amb el suport de

entitats col·laboradores

convenis de col·laboració amb

